

§ 4.

Fra det Tidspunkt, da der ikke paa et Dommerkontor findes nogen til privat Praksis berettiget Fuldmægtig, skal vedkommende Dommerkontors Personale være forpligtet til at udføre følgende juridiske Forretninger som Retskhjælp for Publikum, nemlig:

1. Anmeldelser, Andragender og Indberetninger til Skifteretten, saasom angaaende Hensiddende i uskiftet Bo, Overtagelse af Bo til privat Skifte og Arveafgift, Opgørelse efter § 78 i Lov Nr. 155 af 30. November 1874 om Skifte af Dødsbo og Fællesbo m. v., Fortegnelse over Boets Indgæld og Udgæld i Henhold til § 4 i Lov Nr. 156 af s. D. om Betalingen for de til Skiftevesenet henhørende Forretninger m. m., Anmeldelse af Fordringer i et Bo samt Andragender om Værgesbeskikkelse.

2. Stævninger i de i Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916 § 225, Nr. 1 og 4, nævnte Sager, for saa vidt der ikke er Adgang til at opnaa Rettens Bistand efter den nævnte Lovs § 425, 1ste Stykke.

3. Efter Justitsministerens Bestemmelse andre juridiske Forretninger, som med Hensyn til Simplicitet og Klarhed ganske kan sidestilles med de under 1 og 2 nævnte. Justitsministeren bemyndiges til at fastsætte Takster for Dommerkontorets Udførelse af de i 1ste Stykke nævnte Forretninger. Udbyttet heraf tilfalder Statskassen.

§ 5.

Denne Lov gælder ikke for Færøerne.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Under Forhandlingerne i Rigsdagen angaaende Forslag til Lov om Rettens Pleje blev der gentagne Gange rejst Spørgsmaal om Forbud mod, at Fuldmægtige hos Dommere udenfor København driver private juridiske Forretninger. Foranlediget heraf fremsatte Justitsministeren i Rigsdagssamlingen 1908—09 i Landstinget „Forslag til Lønningslov for Fuldmægtige hos Underretsdommere og Retsskrivere udenfor København“, jfr. Rigsdagstidende 1908—09 Tillæg A., Sp. 3929—40, i hvilket Forslag der i § 4 var indføjet en saalydende Bestemmelse: „Ingen efter Dagen for denne Lovs Forelæggelse for Rigsdagen autoriseret Fuldmægtig hos en Underretsdommer udenfor København maa fremtidig for Betaling udføre private juridiske Forretninger, det være sig i eller udenfor Kontortiden. Ej heller maa slige Forretninger fremtidig udføres af nogen tidligere autoriseret Fuldmægtig, der ikke indtil denne Lovs Forelæggelse har drevet saadant Erhverv“.

Med Hensyn til de alt privatiserende Fuldmægtige blev der foreslaaet visse Overgangsbestemmelser, saaledes at absolut Forbud for alle Fuldmægtige mod Udførelsen af private juridiske Forretninger skulde gælde fra 1. April 1920.

Dette Forslag blev efter 1ste Behandling i Landstinget, jfr. Landstingstidende 1908—09 Sp. 573—76 og 862—72, henvist til et Udvalg, der dog ikke naaede at afgive Betænkning inden Rigsdagssamlingens Slutning. I Rigsdagssamlingen 1913—14 blev der af et Mindretal af et i Landstinget nedsat Udvalg til Behandling af Forslag til Lønningslov for forskellige af de i Lov om Rettens Pleje omhandlede Embeds- og Bestillingsmænd foreslaaet opaaet heri nogle Bestemmelser, der svarede til det nævnte Lovforslag af 1909, men Forslaget blev forkastet, væsentlig af økonomiske Grunde, jfr. nærmere Landstingets Betænkninger, Rigsdagstidende 1913—14 Tillæg B. Sp. 2816 og 2843—48, Lands-